महतांमनस्तःसकाशात् मुखद्वारतोनिःसृतंक्वचित्कदाचिद्देहभृतांदेहधारिणांदेहकृच्चासौअस्मृतिश्चअविद्यातांछिनत्तीतितथातम् देहकृदीश्वरस्त द्विषयाज्ञानछिदंवा ॥ ३॥ हित्वेतिपदद्वयंत्वात्वाम् हिएवत्वामेवनताःस्मेत्यर्थः कथंभूतम् आत्मधाम्नास्वरूपप्रकाशेनविधुतानिरस्ताआत्मकृताः बुद्धिनिमित्तास्तिस्रोऽवस्थायस्मिन्तम् अतएवानंदसंप्लवंसर्वानंदकदंबरूपम् अखंडंचअपरिच्छिन्नम् यतःनकुंठःकुंठितःबोधःचिच्छक्तिर्यस्य तम् नन्वेवंरूपताश्रीकृष्णस्यकुतः अस्मदादिवत्प्रतीतेरतआहुःकालोपसृष्टेति कालेनउपसृष्टाविप्लुताश्चतेनिगमाश्चतेषामवनेरक्षार्थमात्ताउपात्ता योगमाययाआकृतिर्नराकारमूर्तिर्येनतम् परमहंसानांगतिंत्वाम् अतस्तवैवंरूपत्वादस्माकंचत्वन्माययाएतत्सर्ववैपरीत्यात् त्वामेवनताःस्मेति यद्वा

कुतोऽशिवंत्वच्चरणांबुजासवंमहन्मनस्तोमुखनिःसृतंक्वचित् ॥ पिबंतियेकर्णपुटैरलंप्रभोदेहभृतांदेहकृद स्मृतिच्छिदम्॥ ३ ॥ हित्वात्मधामविधुतात्मकृतत्र्यवस्थमानंदसंप्लवमखंडमकुंठबोधम् ॥ कालोपसृष्ट निगमावनआत्तयोगमायाकृतिंपरमहंसगतिंनताःस्म ॥ ४॥ ऋषिरुवाच इत्युत्तमश्लोकशिखाम णिजनेष्वभिष्टुवत्स्वंधककौरवस्त्रियः ॥ समेत्यगोविंदकथामिथोऽगृणंस्त्रिलोकगीताःशृणुवर्णयामिते ॥ ५ ॥ द्रौपद्युवाच हेवैदर्भ्यच्युतोभद्रेहेजांबवतिकौसले ॥ हेसत्यभामेकालिंदिशैब्येरोहिणिलक्ष्मणे ॥ ६॥ हेकृष्णपत्न्यएतन्नोब्रूतवोभगवान्स्वयम् ॥ उपयेमेयथालोकमनुकुर्वन्स्वमायया॥ ७॥ रुक्मि ण्युवाच चैद्यायमार्पयितुमुद्यतकार्मुकेषुराजस्वजेयभटशेखरितांघ्रिरेणुः ॥ निन्येमृगेंद्रइवभागमजा वियूथात्तच्छ्रीनिकेतचरणोऽस्तुममार्चनाय॥ ८ ॥

त्वामितिप्रकरणात्ज्ञातव्यम् त्वांनताःस्म किंकृत्वाहित्वा किम् आत्मधाम आत्माशरीरंधामगृहंचतच्चतच्च देहदैहिकसंगंपरित्यज्येत्यर्थः समानमन्यत् ॥ ४ ॥ त्रिषुलोकेषुगीताः ॥ ५ ॥ कौसलेहेसत्ये शै ब्येहेमित्रविंदे रोहिणीनामकाचित्पट्टमहिषीतुल्या ॥ ६ ॥ हेअन्याःश्रीकृष्णस्यपत्न्यः ॥७॥ मामामर्पयितुंसंपादयितुं राजसुजरासंधादिषुउद्यत कार्मुकेषुसत्सु अजेयायेभटास्तेषांशेखरितामुकुटवत्कृताअंघ्रिरेणवोयेन तेषांमूर्ध्निपदंदधदित्यर्थः तस्यश्रीनिकेतस्यचरणोममार्चनायास्तु ॥ ८ ॥